

Súd: Mestský súd Košice
Spisová značka: K2-40C/50/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7219207408
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Karol Fil'
ECLI: ECLI:SK:MSKE:2025:7219207408.15

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Košice, sudcom Mgr. Karolom Fil'om, v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom v C., D. XXX/X, právne zastúpený JUDr. Petrom Harakálým, advokátom so sídlom v Košiciach, Mlynská 28, proti žalovanému: KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom v Bratislave, Štefánikova 17, IČO: 31 595 545, právne zastúpený FELIX NEUPAUER & PARTNERS, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Šoltésovej 14, o náhradu škody na zdraví takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 48.411,54 eur spolu s úrokom vo výške 5 % zo sumy 24.036,84 eur ročne od 04.01.2020 do 17.09.2020 a vo výške 5 % zo sumy 34.340,04 eur ročne od 18.09.2020 do zaplatenia, a to všetko v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti žalobu zamieťa.

III. Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie a odvolacieho konania proti žalovanému v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 19.08.2019 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy náhrady za bolesť v sume 55.067,20 eur, náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 151.544,80 eur a zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 75.772,40 eur s príslušenstvom. Žalobu odôvodnil tým, že 19.08.2016 o 20:30 hod. na Toryskej ulici v Košiciach došlo k dopravnej nehode, pri ktorej vozidlo Audi Allroad, EČV: C. (ďalej len „Vozidlo Audi“), vedené E. C. na riadne označenom priechode pre chodcov zachytilo v tom čase maloletého žalobcu jazdiaceho na bicykli značky Author, ktorý prechádzal cez priechod z ľavej strany na pravú. Žalobca pri dopravnej nehode utrpel škodu na zdraví tým, že utrpel ťažké zranenia, ktoré mali aj vážne trvalé následky, a to najmä vážne duševné a mozgové poruchy, obmedzenie pohyblivosti chrbtice, poúrazová kvadruparéza, inkontinencia stolice a početné jazvy. Žalobca uviedol, že s prevádzkou motorových vozidiel je spojené určité riziko spočívajúce v špecifickom zdroji zvýšeného nebezpečenstva súvisiaceho s ich prevádzkou a že v § 427 Občianskeho zákonníka je upravená zodpovednosť za škodu spôsobenú povahou prevádzky motorového vozidla, ktorá má objektívny charakter práve s prihliadnutím na skutočnosť, že prevádzka predstavuje zvýšený zdroj nebezpečenstva vzniku škôd. Škoda na zdraví žalobcu bola vyvolaná osobitnou povahou prevádzky pohybujúceho motorového vozidla, preto došlo k naplneniu všetkých predpokladov objektívnej zodpovednosti prevádzkovateľa za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla podľa § 427 Občianskeho zákonníka a je dané právo žalobcu na náhradu škody z titulu tejto osobitnej zodpovednosti. Žalobca uviedol, že porušil svoju právnu povinnosť, keď prechádzal cez priechod na červenú, pričom toto konanie prispelo k vzniku dopravnej nehody a k následnému vzniku škody, avšak vzhľadom na okolnosti dopravnej nehody, keď vodič motorového vozidla videl tesne pred žalobcom prechádzať dvoch cyklistov cez priechod pre chodcov a na týchto nereagoval

znižením rýchlosti, či zvýšením opatrnosti a vzhľadom na vek žalobcu a na jeho možnosti dostatočne posúdiť následky svojho konania, žalobca za primeranú mieru vlastného spoluzavinenia škody považuje 20%, ktorú uznáva. Pasívnu legitimáciu žalovaného žalobca odôvodnil tým, že zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla bola poistená u žalovaného a odkazom na § 4 a § 15 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Náhradu za bolesť žalobca žiadal priznať pri zohľadnení spoluzavinenia v miere 20% v sume 55.067,20 eur, pričom vychádzal zo znaleckého posudku MUDr. Petra Levkuša, ktorý ohodnotil jeho bolesť na 3.397,50 bodov a z hodnoty jedného bodu platného pre rok 2019. Náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia žiadal žalobca priznať pri zohľadnení spoluzavinenia v miere 20% v sume 151.544,80 eur, pričom vychádzal zo znaleckého posudku MUDr. Petra Levkuša, ktorý ohodnotil jeho sťaženie spoločenského uplatnenia na 7.750 bodov, ku ktorému pripočítal sexuálnu disfunkciu v počte 800 bodov zvýšenú na dvojnásobok podľa § 10 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z.z. a z hodnoty jedného bodu platného pre rok 2019. Žalobca v žalobe tiež žiadal podľa § 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z.z. priznanie zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia v rozsahu 50%. Žalobca to odôvodnil tým, že úraz pri dopravnej nehode znamenal pre život žalobcu zásadnú zmenu a zásah do života, ktorý natrvalo, nezvratne a zásadným spôsobom poznačil prežívanie a uplatnenie žalobcu v rôznych oblastiach. Žalobca bol pred nehodou úplne zdravý bez akýchkoľvek zdravotných problémov, bol žiakom 8. ročníka základnej školy, venoval sa rôznym aktivitám, od malička bol vedený k športu, trénoval parkour. Bol veselý, počúval rockovú hudbu a s otcom chodil na koncerty. Po dopravnej nehode nastal tragický obrat a z aktívneho a usilovného chlapca sa stal bezvládný človek neschopný akejkoľvek aktivity. Následky úrazy znamenali pre žalobcu zásadné obmedzenie a stratu možnosti najmä vlastnej samoobsluhy a samostatnosti. Žalobca je úplne odkázaný na pomoc druhých. Zdržiava sa väčšinou na lôžku, nie je schopný osobnej hygieny, má narušenú orientačnú schopnosť. Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Košice bola u žalobcu stanovená miera funkčnej poruchy vo výške 80%. Žalobca sa stal v jedinom okamihu doživotným invalidom trvalo odkázaným na starostlivosť iných osôb, a to v mimoriadne mladom veku 14 rokov. Úraz a jeho následky pre žalobcu predstavujú stratu takmer všetkých možností uplatnenia v živote a spoločnosti, preto žalobca žiada priznanie zvýšenia náhrady v max. 50% výške, čo po zohľadnení spoluzavinenia predstavuje sumu 75.772,40 eur. Žalobca žalobou uplatnil aj úrok z omeškania vo výške 5% zo sumy 206.612,- eur ročne od 04.01.202 do zaplatenia, a to podľa § 517 Občianskeho zákonníka, keďže žalovaný je v omeškaní s peňažným plnením náhrady škody.

2. Návrhom doručeným súdu 11.06.2020 žalobca navrhol rozšíriť žalobu v časti o zaplatenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia o sumu 87.523,20 eur s 5%ným úrokom z omeškania od 18.09.2020 (3 mesiace a 15 dní od prevzatia uplatnenia nároku žalovaným dňa 02.06.2020) do zaplatenia a v časti o priznanie zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia o sumu 43.761,60 eur. Rozšírenie žaloby žalobca žiadal s odkazom na lekársky posudok vypracovaný MUDr. Danicou Caisovou dňa 14.05.2020, ktorá ohodnotila sťaženie spoločenského uplatnenia žalobcu z dôvodu vážnych duševných porúch (pol. 253) a sexuálnych porúch (pol. 320b1 a 321a) na 7000 bodov. Žalobca uviedol, že po ťažkom poranení hlavy je narušená jeho psychika, máva časté migrény, je svetloplachý, emotívne labilný, používa vulgarizmy, rečové tempo má pomalšie a pamäťové funkcie sú u neho ťažkopádne. V dôsledku úrazu sa u neho spomalila psychická zrelosť so stratou spoločenských zábran a postihnuté má všetky funkcie vyššej nervovej činnosti. Došlo uňho aj ku komplexnej poruche sexuálnych funkcií, k utlmeniu libida, poruche erekcie a ejakulácie, jeho reprodukčné schopnosti sú minimálne a možnosti nadviazať plnohodnotný vzťah s naplnením intímneho života a založiť si rodinu sú veľmi obmedzené. Uvedené skutočnosti podľa žalobcu potvrdzujú existenciu mimoriadnych okolností, ktoré oprávňujú priznanie zvýšenia sťaženia spoločenského uplatnenia v maximálnej miere 50%. Úraz a jeho následky predstavujú pre žalobcu stratu takmer všetkých možností uplatnenia sa v živote a spoločnosti.

3. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť. Žalovaný vzniesol námietku premlčania uplatnených nárokov, rozporoval samotný základ nároku, keď poukazoval na § 441 Občianskeho zákonníka a na záver znalca o nezapríčení nehody vodičom a včasnosti jeho reakcie a namietol aj výšku nárokov.

4. Súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 20.12.2023 rozhodol tak, že: výrokom I. zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 338.880,78 eur spolu s úrokom vo výške 5 % zo sumy 168.257,88 eur ročne od 04.01.2020 do 17.09.2020 a vo výške 5 % zo sumy 240.380,28 eur od 18.09.2020 do zaplatenia v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, výrokom II. vo zvyšnej časti žalobu zamietol a výrokom III.

žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 75 % (ďalej len „Rozsudok zo dňa 20.12.2023“).

5. Žalovaný sa voči výroku I. Rozsudku zo dňa 20.12.2023 neodvolal, teda výrok I. Rozsudku zo dňa 20.12.2023 sa stal právoplatný a vykonateľný.

6. Žalobca podal voči výroku II. a III. Rozsudku zo dňa 20.12.2023 odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a navrhol zmeniť napadnutý výrok II. a III. Rozsudku zo dňa 20.12.2023 tak, aby žalobe bolo v plnom rozsahu vyhovené. Žalobca totiž nesúhlasil s ustálením jeho spoluzavinenia na spôsobení škody v rozsahu 30 % a trval na tom, že jeho spoluzavinenie na nehode je v rozsahu 20%, a to aj s poukazom na výsledky dokazovania a rozsudok Mestského súdu Košice spis. zn. 27C/50/2019 zo dňa 26.04.2023, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Košiciach spis. zn. 3Co/132/2023 zo dňa 08.02.2024, a to v konaní o inom nároku žalobcu z tej istej škodovej udalosti, pričom spoluzavinenie žalobcu bolo ustálené v rozsahu 20 %. Žalobca nesúhlasil ani s určením hodnoty bodu pre určenie bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia vychádzajúc z ustálenia jeho zdravotného stavu v roku 2017, resp. 2018. Žalobca zotrval na svojom tvrdení, že k ustáleniu jeho zdravotného stavu došlo až v roku 2019, keďže žalobca bol od úrazu dňa 19.08.2016 prakticky neustále s istými prestávkami hospitalizovaný až do 09.07.2019, pričom počas tohto obdobia absolvoval niekoľko operácií a v roku 2019 začal rehabilitovať, a to až do 09.08.2019, kedy bol prepustený z Národného rehabilitačného centra v Kováčovej. Taktiež podľa žalobcu z psychiatrického vyšetrenia MUDr. Danice Caisovej vyplýva, že k ukončeniu jeho liečenia k dátumu vypracovania posudku zo dňa 14.5.2020 ešte nedošlo. Podľa žalobcu je plne odôvodnené preto vychádzať pri náhrade za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia z hodnoty bodu platnej v roku 2019, nakoľko až vtedy bol jeho zdravotný stav ustálený. Napokon za nesprávne žalobca považoval aj rozhodnutie súdu o náhrade trov konania v zmysle § 255 ods. 1 CSP, t.j. bez zohľadnenia tej skutočnosti, že rozhodnutie súdu záviselo od jeho úvahy, pričom čo do právneho základu nároku žalobca bol úspešný. Žalobca uviedol, že v tu prejednávanej veci bol čo do základu nároku plne úspešný, výška závisela od znaleckého posudku, a preto mu patrí plná náhrada trov konania.

7. Na základe odvolania žalobcu Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 21.01.2025 zrušil Rozsudok zo dňa 20.12.2023 vo výroku II., ktorým súd žalobu vo zvyšnej časti zamietol a vo výroku III. o náhrade trov konania a v zrušenom rozsahu vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Krajský súd v Košiciach svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že Rozsudok zo dňa 20.12.2023 v napadnutom zamietavom výroku II. vychádza z nesprávneho záveru, v zmysle ktorého žalovaný zodpovedá za škodu vzniknutú na zdraví žalobcu iba v rozsahu 70 % a podiel spoluzavinenia žalobcu predstavuje 30 %, čím došlo k naplneniu žalobcom uplatneného odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP. Totiž otázka základu nároku žalobcu na náhradu škody už bola vo vzťahu medzi tými istými sporovými stranami právoplatne vyriešená rozsudkom Mestského súdu Košice spis. zn. 27C/50/2019 zo dňa 26.04.2023 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach spis. zn. 3Co/132/2023 zo dňa 08.02.2024 tak, že podiel žalobcu na vzniku dopravenej nehody bol 20% a vyriešením tejto otázky sú súdy (tak súd prvej inštancie ako aj odvolací súd) v tu prejednávanej veci viazané a otázku základu nároku, t.j. rozsah zodpovednosti žalovaného nemôžu posudzovať opätovne a rozhodnúť o základe nároku inak, než táto otázka už bola predbežne posúdená skoršími právoplatnými rozhodnutiami. Krajský súd v Košiciach následne uložil súdu prvej inštancie, aby po vrátení veci na základe vykonaného dokazovania, prípadne doplneného po vrátení veci opätovne rozhodol o nároku uplatnenom žalobou so zohľadnením tých nárokov, ktoré už boli právoplatne priznané výrokom I. Rozsudku zo dňa 20.12.2023 a vychádzal zo záveru, že žalovaný je povinný uspokojiť nároky žalobcu titulom náhrady škody na zdraví v rozsahu 80 %. Krajský súd v Košiciach zároveň konštatoval, že odvolacia námietka žalobcu týkajúca sa nesprávneho záveru súdu o ustálení zdravotného stavu žalobcu na účely bolestného dňom 28.11.2017 a na účely sťaženia spoločenského uplatnenia dňom 28.11.2018, je nedôvodná. Krajský súd Košice ďalej v tejto súvislosti uviedol, že žalobca neunesol svoje dôkazné bremeno o ustálení jeho zdravotného stavu v roku 2019 a pokiaľ ani v konaní po vrátení veci nepreukáže svoje tvrdenie o ustálení jeho zdravotného stavu v roku 2019, súd prvej inštancie naďalej bude vychádzať z momentu ustálenia zdravotného stavu žalobcu v zmysle odborného vyjadrenia znaleckej organizácie forensic.sk č. 82/2020. Napokon Krajský súd v Košiciach uviedol, že odvolacia námietka žalobcu o nesprávnom právnom posúdení veci, pokiaľ súd rozhodoval o náhrade trov konania v zmysle § 255 ods. 2 CSP, je dôvodná, keďže v prejednávanej veci žalobou uplatnené nároky na bolestné, sťaženie spoločenského uplatnenia a zvýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia záviseli od znaleckého dokazovania a od

úvahy súdu, kedy je namieste aplikácia § 255 ods. 1 CSP pri rozhodovaní o trovách konania. Žalobcu je potrebné považovať za plne úspešného a na rozhodovanie o nároku na náhradu trov prvoinštančného i odvolacieho konania je potrebné aplikovať zásadu úspechu vyplývajúcu z § 255 ods. 1 CSP. Za základné sa totiž považuje rozhodnutie o nároku, pričom výška je potom druhotná a nadväzujúca.

8. Súd prvej inštancie viazaným právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 CSP) opätovne prejednal vec na pojednávaní uskutočnenom dňa 04.06.2025. Na tomto pojednávaní žalobca odkázal na svoje predošlé vyjadrenia v konaní. Žalobca na preukázanie skutkového tvrdenia ohľadom ustálenia jeho zdravotného stavu v roku 2019 po zrušení výroku II. a III. Rozsudku zo dňa 20.12.2023 nenavrhol vykonanie žiadnych nových dôkazov. Teda aj po zrušení výroku II. a III. Rozsudku zo dňa 20.12.2023 rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach žalobca tvrdenie o ustálení jeho zdravotného stavu v roku 2019 preukazoval odkazom na svoje prepúšťacie správy.

9. Súd nárok posúdil podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, a to § 100 a nasl. upravujúcich premlčanie, § 420 a nasl. upravujúcich náhradu škodu, § 517, § 3 nariadenia vlády SR 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, zákona č. 381/2001 o povinnom zmluvnom poistení, a to § 4, §11 a § 15, zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 31.12.2016 (ďalej len „zákon o cestnej premávke“), a to § 3, § 4, § 16, § 53, § 55 a § 66, zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia (ďalej len „zákon č. 437/2004 Z. z.“), a to § 2, § 3, § 4, § 5, § 7, § 8, § 9 a § 10.

10. Súd prvej inštancie po vrátení veci Krajským súdom Košice nevykonal žiadne nové dokazovanie, a to z dôvodu, že ho žiadna zo strán nenavrhol. Vzhľadom na uvedené súd aj po vrátení veci vychádzal z dokazovania vykonaného v konaní predchádzajúcom vyhláseniu Rozsudku zo dňa 20.12.2023, t.j. z dokazovania vykonaného týmito dôkazmi: Znalecký posudok č. 46/2016 znalca Ing. Ladislava Imricha, 9 x prepúšťaciu správu, Výpis o poistení zodpovednosti za škodu, Znalecký posudok č. 6/2019 znalca MUDr. Petra Levkuša, Komplexný posudok Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Košice zo dňa 16.08.2017, Uplatnenie nároku u žalovaného zo dňa 27.05.2020 s doručenkou, Lekársky posudok MUDr. Caisovej zo dňa 14.05.2020, Lekárska správa F. G. zo dňa 26.04.2020, Odborné vyjadrenie zo dňa 13.03.2020, zápisnica o výpovedi svedka, vodiča H. E. C., uskutočnenom na pojednávaní dňa 02.12.2020 v konaní vedenom na Mestskom súde Košice pod spis. zn. K2-27C/50/2019, zápisnica o výpovedi svedka, znalca H. I. H., uskutočnenom na pojednávaní dňa 15.06.2022 v konaní vedenom na Mestskom súde Košice pod spis. zn. K2-27C/50/2019 a výsluch žalobcu, p. B., p. B. a F. G.. Zároveň súd pri svojom rozhodovaní vychádzal zo záväzného právneho názoru Krajského súdu v Košiciach vyjadreného v jeho uznesení zo dňa 21.01.2025, ktorým Krajský súd v Košiciach zrušil žalobcom napadnutý výrok II. a III. Rozsudku zo dňa 20.12.2023.

11. Výrok I. Rozsudku zo dňa 20.12.2023, ktorým súd zaviazal žalovaného na zaplatenie žalobcovi sumy 338.880,78 eur spolu s úrokom vo výške 5 % zo sumy 168.257,88 eur ročne od 04.01.2020 do 17.09.2020 a vo výške 5 % zo sumy 240.380,28 eur ročne od 18.09.2020 do zaplatenia, odvolaním žalovaného nebol napadnutý a nadobudol právoplatnosť. Predmetom odvolacieho prieskumu bol na základe odvolania žalobcu iba výrok II. Rozsudku zo dňa 20.12.2023, ktorý žalobu vo zvyšnej časti, t.j. v časti o zaplatenie 74.788,42 eur s prísl. zamietol z dôvodu určenia spoluzavinenia žalobcu na dopravnej nehode v rozsahu 30% a nepreukázania ustálenia jeho zdravotného stavu v roku 2019 a výrok III. Rozsudku zo dňa 20.12.2023 o nároku na náhradu trov konania. Nadobudnutím právoplatnosti výroku I. Rozsudku zo dňa 20.12.2023 v dôsledku nepodania odvolania zo strany žalovaného bolo teda právoplatne rozhodnuté o tom, že nárok žalobcu nebol premlčaný, že výška bodového ohodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia vykonaného MUDr. Caisovou bola v celom rozsahu správna a že podmienky pre zvýšenie nároku na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia o 50 % boli dané. Preto sa súd prvej inštancie týmito vecami v tomto rozhodnutí už nebude zaoberať a v tomto odkazuje v plnom rozsahu na svoje odôvodnenie Rozsudku zo dňa 20.12.2023. V tomto rozsudku sa súd preto bude venovať iba rozsahu spoluzavinenia žalobcu na dopravnej nehode a otázke ustálenia zdravotného stavu žalobcu. Krajský súd v Košiciach na základe odvolania žalobcu svojím rozhodnutím výrok II. a III. Rozsudku zo dňa 20.12.2023 zrušil, teda predmetom tohto konania po vrátení veci Krajským súdom v Košiciach súdu prvej inštancie je opätovne nárok žalobcu na zaplatenie sumy 74.788,42 eur s prísl., t.j. sumy, ktorá zodpovedá 10% z celkovej škody na zdraví žalobcu, ktorú utrpel v dôsledku dopravnej nehody dňa 19.08.2016, vypočítanej žalobcom vychádzajúc z predpokladu, že jeho zdravotný stav sa ustálil v roku 2019.

12. Súd z vykonaného dokazovania v konaní zistil tento skutkový stav: K dopravnej nehode, pri ktorej žalobca utrpel škodu na zdraví v dôsledku stretu s Vozidlom Audi, ktoré viedol vodič H. E. C., došlo dňa 19.08.2016 o 20:20 hod. na ulici Toryská v Košiciach na priechode pre chodcov v blízkosti obchodného domu LIDL. V danom čase mal žalobca 14 rokov. Nehoda sa stala na priamom prehľadnom úseku štvorpruhovej komunikácie so suchou vozovkou a pozdĺžnym sklonom vo veľkosti 4° uhlovej miery v jazdnom pruhu v úseku s najvyššou dovolenou rýchlosťou jazdy 50 km/h oddelenej šikmými rovnobežnými čiarami. Premávka bola v danom mieste riadená trojfarebnou svetelnou signalizáciou, ktorá bola v čase dopravnej nehody v činnosti. Cca 100 m vyššie sa nachádzala veľká križovatka riadená svetelnou signalizáciou. V čase dopravnej nehody bolo šero s dobrou viditeľnosťou neznižovanou vplyvom poveternostných podmienok s pouličným osvetlením bez možnosti tvorenia tieňov. Vodič Vozidla Audi, H. E. C. sa v predmetnom úseku pohyboval rýchlosťou cca 66 km/h v smere do kopca od ulice Trieda SNP k ulici Popradská, pričom rovnaká rýchlosť jazdy Vozidla Audi bola aj v okamihu zrážky so žalobcom, ktorý viedol bicykel z ľavej strany doprava v čase, keď na svetelnom signalizačnom zariadení pre chodcov svietil signál s červeným svetlom „Stoj!“. H. E. C. vodič Vozidla Audi bezprostredne pred vedením Vozidla Audi konzumoval alkohol, v čase od cca 19:00 hod do 20:00 hod. skonzumoval minimálne 0,1 dl vína a 0,5 dl alkoholu. Vo J. Audi H. E. C. viezol K. D., ktorú po spoločnom stretnutí, po spoločnom degustovaní vína a vypití 0,5 dl alkoholu viezol domov na sídlisko KVP. Cca 5,3 s pred stretom žalobca stál spolu s ďalšími dvoma maloletými cyklistami E. L. a F. M. (obidvaja mali rovnako ako žalobca 14 rokov) pred priechodom pre chodcov. Cyklisti E. L. a F. M. mali na svojich bicykloch reflexné prvky. V tomto momente, kedy bolo Vozidlo Audi približne 96,9 m pred miestom zrážky, dvaja maloletí cyklisti E. L. a F. M. vošli jazdiac na bicykli na priechod, hoci svietil červený svetelný signál „stoj!“, pričom žalobca ostal s bicyklom stáť pred priechodom. Žalobca vošiel a začal svoju jazdu na bicykli na priechode cca 3,5 s pred stretom s Vozidlom Audi v čase, kedy Vozidlo Audi bolo približne 64 m pred miestom zrážky a kedy preňho svietil červený svetelný signál „stoj!“. Vodič Vozidla cca 2,3 s pred stretom so žalobcom a cca 42,1 m pred miestom stretu, začal reagovať na jazdu dvoch maloletých cyklistov tak, že sa im vyhýbal doľava a v súvislosti s tým vykonal miernu zmenu smeru jazdy vľavo, jeho rýchlosť bola cca 66 km/hod. V danom čase (2,3 s pred stretom) žalobca sa už pohyboval po priechode pre chodcov rýchlosťou cca 10 km/hod a bol približne 11 m od miesta stretu. Vodič Vozidla Audi začal reagovať na dvoch maloletých cyklistov vyhýbaním doľava podľa vlastných slov hneď, ako ich spozoroval, pričom okrem vyhýbania doľava nemal žiadnu inú reakciu. Následne vodič Vozidla Audi v rýchlosti cca 66 km/hod narazil Vozidlom Audi do žalobcu jazdiaceho na bicykli rýchlosťou cca 20 km/hod, ktorého predtým nevidel. Teda vodič Vozidla Audi spozoroval dvoch maloletých cyklistov jazdiacich cez priechod pre chodcov pred žalobcom až 2,3 s pred stretom so žalobcom, hoci títo maloletí cyklisti sa nachádzali na priechode v tom čase už 3 s. Vodič Vozidla Audi žalobcu nespozoroval vôbec, hoci sa na priechode pre chodcov nachádzal a jazdil už cca. 1,2 s. pričom predtým stál pred priechodom. Medzi cyklistami a Vozidlom Audi nebola žiadna prekážka, ktorá by im bránila vo vzájomnom spozorovaní sa. Vodič Vozidla Audi ušiel z miesta dopravnej nehody v čase o 20:29 hod. a dostavil sa na policajnú stanicu na Považskej ulici o 00:30 nasledujúceho dňa, kde sa o 00:41 podrobil dychovej skúške s negatívnym výsledkom.

13. Zo zisteného skutkového stavu vyplýva, že škoda na zdraví žalobcovi bola spôsobená aj okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke, a to zlyhaním resp. nedostatkom činnosti vodiča Vozidla Audi, t.j. osoby použitej prevádzkovateľom pri prevádzke tohto motorového vozidla, keďže boli zistené viaceré porušenia významných a dôležitých pravidiel cestnej premávky zo strany tohto vodiča Vozidla Audi. Zároveň je nesporné, že na vzniku škody sa podieľalo aj konanie žalobcu, ktorý napokon v žalobe uznáva svoje spoluspôsobenie škody v rozsahu 20 %. Preto prevádzkovateľ Vozidla Audi zodpovedá žalobcovi za škodu na zdraví, ktorá mu bola prevádzkou Vozidla Audi spôsobená a v tomto prípade sa nemôže zbaviť svojej zodpovednosti za vzniknutú škodu podľa § 428 Občianskeho zákonníka. Zároveň však na prejednávaný prípad bolo potrebné aplikovať § 441 Občianskeho zákonníka z dôvodu, že aj žalobca porušil viaceré svoje povinnosti a teda zisťovať mieru, v akej sa na vzniku škody žalobcovi pri dopravnej nehode podieľalo samotné konanie žalobcu a v akej je preto potrebné náhradu škody žalobcovi pomerne znížiť. V tejto súvislosti súd uvádza, že rozsudkom Okresného súdu Košice II spis. zn. 27C/50/2019 zo dňa 26.04.2023 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach spis. zn. 3Co/132/2023 zo dňa 08.02.2024 bolo právoplatne rozhodnuté o nároku žalobcu v tomto konaní proti žalovanému v tomto konaní o náhradu nemajetkovej ujmy z tej istej dopravnej nehody, z ktorej nároky titulom škody na zdraví sú uplatnené aj v tu prebiehajúcom spore. V tomto konaní vedenom na Mestskom súde Košice pod spis. zn. K2-27C/50/2019 bola právoplatne vyriešená otázka zodpovednosti vodiča

Vozidla Audi za vznik dopravnej nehody a otázka rozsahu tejto jeho zodpovednosti, ako aj rozsahu zodpovednosti žalobcu tak, že vodič Vozidla Audi je zodpovedný za vzniknutú škodu žalobcovi v rozsahu 80 % a spoluzavinenie žalobcu predstavuje 20 %. Vyššie uvedenými právoplatnými rozhodnutiami súdu v spore tých istých sporových strán ohľadne iného nároku, vyplývajúceho z tých istých skutkových okolností, tak bolo právoplatne rozhodnuté o základe nároku žalobcu proti žalovanému v rozsahu 80 %. Podiel žalobcu na vzniku dopravnej nehody bol teda určený týmito vyššie uvedenými právoplatnými rozsudkami v rozsahu 20 %, a aj keď vo vyššie uvedených konaniach súdy rozhodovali o nároku na náhradu nemajetkovej ujmy, základ nároku je daný pre všetky žalobcom uplatnené nároky, t.j. aj pre uplatnenie nároku na bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia, ako aj jeho zvýšenie. Otázka základu nároku žalobcu na náhradu škody už teda bola vo vzťahu medzi tými istými sporovými stranami právoplatne vyriešená rozsudkom Okresného súdu Košice II spis. zn. 27C/50/2019 zo dňa 26.04.2023 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach spis. zn. 3Co/132/2023 zo dňa 08.02.2024 a vyriešením tejto otázky je súd v tu prejednávanej veci viazaný a otázku základu nároku, t.j. rozsah zodpovednosti žalovaného nemôže posudzovať opätovne a rozhodnúť o základe nároku inak, než táto otázka už bola predbežne posúdená skoršími právoplatnými rozhodnutiami. Vzhľadom na uvedené súd uzatvára, že vodič motorového vozidla je zodpovedný za vzniknutú škodu žalobcovi v rozsahu 80 % a spoluzavinenie žalobcu predstavuje 20 %.

14. Následne sa súd zaoberal samotnou výškou škody, ktorá žalobcovi vznikla v dôsledku dopravnej nehody. Táto výška škody závisela od určenia momentu ustálenia zdravotného stavu žalobcu, čo predstavuje odbornú otázku. V tejto súvislosti odvolací súd vo svojom zrušujúcom uznesení potvrdil správnosť záverov súdu prvej inštancie v Rozsudku zo dňa 20.12.2023 a uviedol, že: „súd prvej inštancie správne aplikoval § 5 ods. 2 zákona č. 437/2004 Z.z. pri rozhodovaní vo veci, ak okamih vzniku nároku na náhradu podľa § 5 ods. 1 citovaného zákona stotožnil s okamihom ustálenia zdravotného stavu žalobcu. Ako správne uviedol súd prvej inštancie, moment ustálenia zdravotného stavu žalobcu predstavuje odbornú otázku, ktorej zodpovedanie vyžaduje odborné znalosti a vychádzal preto z odborného vyjadrenia č. 82/2020 znaleckej organizácie forensic.sk Inštitút forenzných medicínskych expertíz s.r.o. Žalobca iný moment ustálenia zdravotného stavu nepreukázal, a preto nie je možné vychádzať z ustálenia jeho zdravotného stavu v roku 2019.“ Odvolací súd zároveň vo svojom rozhodnutí pre súd prvej inštancie záväzne uviedol, že ak v konaní po vrátení veci žalobca nepreukáže svoje tvrdenie o ustálení jeho zdravotného stavu v roku 2019, súd naďalej bude vychádzať z momentu ustálenia zdravotného stavu žalobcu v zmysle odborného vyjadrenia znaleckej organizácie forensic.sk č. 82/2020. Žalobca po vrátení veci nenavrhol žiadne nové dokazovanie, preto súd vzhľadom na uvedený záväzný právny názor odvolacieho súdu pri určení výšky škody vychádzal z momentu ustálenia zdravotného stavu žalobcu vyplývajúceho z odborného vyjadrenia organizácie forensic.sk č. 82/2020. Teda súd vychádzal z toho, že ustálenie zdravotného stavu žalobcu pre účely ohodnotenia bolestného nastalo ku dňu 28.11.2017 a ustálenie zdravotného stavu žalobcu pre účely ohodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia nastalo ku dňu 28.11.2018.

15. Vzhľadom na uvedené súd považoval za preukázanú výšku škody na zdraví, ktorá bola spôsobená pri dopravnej nehode prevádzkou Vozidla Audi, nasledovne: nárok na bolestné v počte 3397,50 bodov, čo pri hodnote bodu platnej v čase ustálenia zdravotného stavu žalobcu pre účely ohodnotenia bolestného, t.j. ku dňu 28.11.2017, predstavuje sumu 61.970,40 eur (3397,50 bodov x 18,24 eur = 61.970,40 eur) a náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia v počte 14750 bodov, čo pri hodnote bodu platnej v čase ustálenia zdravotného stavu žalobcu pre účely ohodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia, t.j. ku dňu 28.11.2018, predstavuje sumu 281.430,- eur (14750 bodov x 19,08 eur = 281.430,- eur). Zároveň bolo v konaní právoplatne ustálené, že v danom prípade sú dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré podľa § 5 ods. 5 Zákona o náhrade za bolesť a SSU odôvodňujú priznanie 50 % -ného zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, t.j. v sume 140.715,-eur (50 % zo sumy 281.430 eur = 140.715,-eur). Žalobcovi teda prevádzkou Vozidla Audi bola spôsobená škoda na zdraví celkovo v sume 484.115,40 eur (61.970,40 eur + 281.430,-eur + 140.715,-eur = 484.115,40 eur). Avšak žalobca sa spolupodieľal na spôsobení škody v rozsahu 20%. Preto žalobcovi sa s odkazom na § 441 Občianskeho zákonníka pomerne o 20% znižuje náhrada škody, na ktorú je žalovaný povinný podľa § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 381/2001 Z.z. v spojení s § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. Žalobca má tak nárok voči žalovanému na náhradu 80 % z celkovo vzniknutej škody, t.j. na náhradu škody v sume 387.292,32 eur (80 % zo sumy 484.115,40 eur = 387.292,32 eur). Rozsudkom zo dňa 20.12.2023 bola žalobcovi už právoplatne priznaná voči žalovanému náhrada škody v sume 338.880,78 eur. Ostávalo teda zaviazat' žalovaného už len na zaplatenie zvyšku náhrady škody, za ktorú žalobcovi zodpovedá, t.j.

na zaplatenie sumy 48.411,54 eur (338.880,78 eur + 48.411,54 eur = 387.292,32 eur). Súd preto týmto rozsudkom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 48.411,54 eur.

16. Čo sa týka nárokov na úrok z omeškania, súd zopakuje, čo je uvedené súhrne v Rozsudku zo dňa 20.12.2023 k úrokom z omeškania vzťahujúcich sa na ten-ktorý čiastkový nárok náhrady škody z ublíženia na zdraví. Špeciálna úprava obsiahnutá v § 11 ods. 6 až 8 zák. č. 381/2001 Z.z. nemala za cieľ znevýhodniť poškodeného, ktorému sa má uhradiť poistné plnenie. Ak si poškodený uplatní náhradu škody priamo u poisťovateľa v zmysle § 15 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z.z., tak sa na priznanie úroku z omeškania vzťahujú všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka (§ 517 Občianskeho zákonníka), podľa ktorých sa poisťovňa dostáva do omeškania bezprostredne po tom, ako si poškodený u nej uplatní svoj priamy nárok na náhradu škody (resp. po uplynutí lehoty, v ktorej poškodený požaduje vyplatenie nárokov), avšak s tým rozdielom, že na úrok z omeškania nemá poškodený nárok za obdobie troch mesiacov, v rámci ktorých má poisťovateľ čas na prešetrovanie poistnej udalosti a následne počas 15 dní určených na vyplatenie poistného plnenia po skončení prešetrovania. K obdobným záverom vychádzajúc tiež z eurokonformného výkladu zákona č. 381/2001 Z.z. dospel opakovane aj Ústavný súd SR, a to napríklad v rozhodnutiach II. ÚS 263/2022, III. ÚS 309/2020, III. ÚS 215/2020, III. ÚS 214/2020. Tento právny názor bol aprobovaný aj Najvyšším súdom SR, ktorý sa výkladom omeškania poisťovateľa s poskytnutím plnenia podľa § 11 ods. 7 zákona o PZP opakovane zaoberal v skorších rozhodnutiach - č.k. 1Cdo 225/2021 zo dňa 27.04.2022, č.k. 2 Cdo 306/2021 zo dňa 25.04.2022, č.k. 4 Cdo 99/2022 zo dňa 20.07.2022, č.k. 4 Cdo 146/2022 zo dňa 14.12.2022 a č.k. 1 Cdo 13/2022 zo dňa 28.02.2022

17. Žalobca si uplatnil nárok na úrok z omeškania v súlade s vyššie uvedeným, a to v časti pred rozšírením od uplynutia 3 mesiacov a 15 dní odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby, ktorej prílohy preukazovali výšku uplatneného nároku, žalovanému t.j. odo dňa 04.01.2020, a v druhej časti, o ktorú neskôr rozšíril žalobu, odo dňa nasledujúceho od uplynutia 3 mesiacov a 15 dní po doručení výzvy na zaplatenie, ktorej prílohu tvorili listiny preukazujúce požadovaný nárok, t.j. odo dňa 18.09.2020. Keďže žalovaný žalobcovi doposiaľ neuhradil sumu priznanú týmto rozsudkom, dostal sa do omeškania s jej platením a súd ho zaviazal aj na zaplatenie príslušných úrokov z omeškania v zákonom stanovenej výške 5 % ročne v súlade s § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. (základná úroková sadzba ECB v dňoch omeškania s plnením prvej (04.01.2020) ako aj druhej časti (18.09.2020) bola vo výške 0,00 %). Súd preto zaviazal žalovaného aj na úrokov z omeškania tak, ako je to uvedené v I. výroku tohto rozsudku.

18. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol. Zamietnutie žaloby v časti nastalo z dôvodu, že žalobca v konaní neunesol svoje dôkazné bremeno tvrdenia o tom, že moment ustálenia jeho zdravotného stavu nastal v roku 2019. V konaní totiž bolo preukázané ustálenie zdravotného stavu na účely ohodnotenia bolestného ku dňu 28.11.2017 a ustálenie zdravotného stavu na účely ohodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia ku dňu 28.11.2018, kedy mal bod hodnotu nižšiu ako v roku 2019, ktorým sa riadil žalobca pri výpočte svojho nároku v žalobe.

19. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 CSP a 396 CSP. Žalobca mal v konaní plný úspech pokiaľ ide o základ nároku, preto mu patrí nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie v plnom rozsahu. Žalobca uznal svoju spoluúčasť v rozsahu 20% a požadoval priznať náhradu škody na zdraví v rozsahu 80 % z výšky, ktorá vznikla a súd mu požadovanú náhradu škody na zdraví v rozsahu 80 % Rozsudkom zo dňa 20.12.2023 v spojení s týmto rozsudkom aj priznal. Čiastočné zamietnutie žaloby z dôvodu preukázania ustálenia zdravotného stavu pre účely hodnotenia bolestného ku dňu 28.11.2017 a pre účely hodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia ku dňu 28.11.2018, nemalo na úspech žalobcu v konaní pre účely rozhodovania o nároku na náhradu trov konania vplyv, keďže v tomto prípade ide o výšku plnenia, ktorá závisí od zodpovedania odbornej otázky znalcom. Preto súd v súlade so záväzným právnym názorom odvolacieho súdu žalobcu považoval za plne úspešného a priznal mu právo na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie v rozsahu 100 %. Totiž zamietnutie žaloby v časti nemá vplyv na úspešnosť žalobcu v konaní v rozsahu akom mu súd nárok priznal. Uvedené platí rovnako aj pre rozhodovanie o náhrade trov odvolacieho konania. Teda žalobcu je potrebné považovať za plne úspešného aj pre účely rozhodovania o nároku na náhradu trov odvolacieho konania. Preto súd žalobcovi priznal v plnej výške aj nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Náhrada trov konania do dňa vyhlásenia Rozsudku zo dňa 20.12.2023 bude počítaná zo základu, ktorým je celková suma priznaná žalobcovi Rozsudkom zo dňa 20.12.2023 a týmto rozsudkom a náhrada trov konania za úkony vykonané v čase po vyhlásení Rozsudku zo dňa 20.12.2023 bude počítaná zo základu, ktorým je suma priznaná týmto rozsudkom. O výške náhrady trov konania

súd rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej samostatným uznesením do 60 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie písomne v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Mestský súd Košice (§ 362 ods. 1 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak žalovaný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení).